

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA "Oliver Medical"

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras, kas ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu redakcijās, kas secīgi izriet no Komisijas 2007. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1214/2007, Komisijas 2008. gada 19. septembra Regulas (EK) Nr. 1031/2008, Komisijas 2009. gada 30. septembra Regulas (EK) Nr. 948/2009, Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulas (ES) Nr. 861/2010 un Komisijas 2011. gada 27. septembra Regulas (ES) Nr. 1006/2011, jāinterpretē tādējādi, ka tālab, lai noteiktu, vai tādi produkti kā pamatlietā aplūkotie ir jāklasificē drīzāk kā medicīniskiem nolūkiem paredzēti aparāti vai instrumenti šīs nomenklatūras pozīcijā 9018 vai kā mehanoterapijas ierīces tās pozīcijā 9019, nevis kā elektriski aparāti ar individuālu funkciju minētās nomenklatūras pozīcijā 8543, būtu jāņem vērā visi lietas būtiskie apstākļi, pēc kuriem noskaidrojamas šiem produktiem piemētošā specifika un objektīvās īpašības. Kā viens no būtiskajiem apstākļiem ir jāizvērtē lietojums, kādam minētos produktus ir paredzējis ražotājs, kā arī to lietošanas kārtība un vieta. Apstāklis, ka šie produkti ir paredzēti vienas vai dažādu patoloģiju ārstēšanai, un apstāklis, ka ārstēšana jāveic akreditētā ārstniecības iestādē un ārstniecības personas uzraudzībā, ir pazīmes, pēc kurām konstatējams, ka šie produkti ir paredzēti medicīniskiem nolūkiem. Turpretim apstāklis, ka šie produkti ļauj galvenokārt panākt estētiskus uzlabojumus, un apstāklis, ka šos produktus var lietot nesaistīti ar ārstniecību, piemēram, skaistumkopšanas salonā un bez ārstniecības personas iesaistīšanās, ir pazīmes, pēc kurām noliedzams, ka minētie produkti ir paredzēti medicīniskiem nolūkiem. Izmēri, svars un izmantotā tehnoloģija nav izšķirošie faktori, lai tādos produktus kā pamatlietā aplūkotie klasificētu iepriekš minētās nomenklatūras pozīcijā 9018.

(¹) OV C 377, 21.12.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 5. marta spriedums (*Tallinna Ringkonnakohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS*

(Lieta C-553/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Netiešie nodokļi — Akcīzes nodoklis — Direktīva 2008/118/EK — 1. panta 2. punkts — Šķidrās kurināmās, kas ir akcīzes prece — Pārdošanas mazumtirdzniecībā nodoklis — Jēdziens "īpašs nolūks" — Iepriekš noteikts mērķis — Sabiedriskā transporta organizēšana pilsētas teritorijā*

(2015/C 138/16)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Tallinna Ringkonnakohus

Pamatlietas puses

Prasītājs: Tallinna Ettevõtlusamet

Atbildētāja: Statoil Fuel & Retail Eesti AS

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj uzskatīt, ka tādām nodoklim, kāds ir pamatlietā, ciktāl tas attiecas uz šķidrā kurināmā, kas ir akcīzes prece, pārdošanu mazumtirdzniecībā, ir īpašs nolūks šīs tiesību normas izpratnē, ja tas ir paredzēts sabiedriskā transporta finansēšanai tās pašvaldības teritorijā, kas uzliek nodokli, un šai pašvaldībai neatkarīgi no minētā nodokļa pastāvēšanas ir pienākums veikt un finansēt šo darbību pat tad, ja ieņēmumi no šī nodokļa tiek izmantoti tikai šīs darbības īstenošanai. Līdz ar to minētā tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā, ar kuru ir ieviests šāds šķidrā kurināmā, kas ir akcijas prece, pārdošanas mazumtirdzniecībā nodoklis.

⁽¹⁾ OV C 15, 18.1.2014.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 24. februāra spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanzamt Dortmund-Unna/Josef Grünewald*

(Lieta C-559/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — Tiešie nodokļi — Ienākuma nodoklis — Iespēja atskaitīt uzturlīdzekļu maksājumus, kas samaksāti kā atlīdzība par dāvinājumu paredzamas mantošanas ietvaros — Izņēmums attiecībā uz nodokļu maksātājiem nerezidentiem

(2015/C 138/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Finanzamt Dortmund-Unna*

Atbildētājs: *Josef Grünewald*

Rezolutīvā daļa:

LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājam nerezidentam, kurš šajā dalībvalstī ir saņēmis komercienākumus no tādas sabiedrības kapitāldaļām, ko tam atbilstīgi dāvinājumam paredzamas mantošanas ietvaros ir nodevis viens no vecākiem, ir liegts atskaitīt no šiem ienākumiem uzturlīdzekļu maksājumus, ko tas ir samaksājis šim vecākam kā atlīdzību par šo dāvinājumu, lai gan saskaņā ar minēto tiesisko regulējumu nodokļu maksātājs rezidents ir tiesīgs veikt šādu atskaitījumu.

⁽¹⁾ OV C 45, 15.2.2014.